

v rodině podle § 463 tr. zák. vůbec navrženo. Všechny tyto skutečnosti v rozhodovacích důvodech napadeného rozsudku nezjištěné může nejvyšší soud jako soud zrušovací sám na základě spisů zjistiti, ježto tu jde o skutečnosti procesní (rozh. čís. 2285, 3186 sb. n. s.).

Zmatkem podle § 281 čís. 8 tr. ř. trpěl by rozsudek ve výroku stížností napadeném jen, kdyby přestupek podle § 463 tr. zák., o nějž tu jde, nebyl vůbec předmětem obžaloby. Tohoto předpokladu tu však není; neboť byla tu v tomto směru soukromá obžaloba Amalie M-ové. Odůvodněna je však stížnost, pokud uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 c) tr. ř. Podle § 463 tr. zák. mohou býti krádeže a zpronevěry mezi manžely, rodiči, dětmi a sourozenci, pokud tito žijí ve společné domácnosti, trestány jen, žádala-li o to hlava rodiny. Za hlavu rodiny jest však v souzeném případě vzhledem k ustanovení § 91 vš. obč. zák., podle něhož je manžel hlavou rodiny, pokládati toliko Rudolfa M-a jako manžela Amalie M-ové a otce obžalovaného. Skutečnosti Amalií M-ovou zdůrazňované, že Rudolf M. je bez zaměstnání a nic nevydělává, že živitelkou rodiny je ona, že ona řídí domácnost a že je v důsledku toho přednostou domácnosti, nemohou na tom vzhledem k citovanému ustanovení § 91 vš. obč. zák. nic měniti. Poněvadž pak Rudolf M., jenž byl podle uvedeného jedině oprávněn k podání obžaloby pro soukromožalobný přestupek podle § 463 tr. zák., o nějž tu jde, soukromou obžalobu pro tento přestupek vůbec nepodal, je zřejmo, že tu v tomto směru schází obžaloba podle zákona potřebná. Zaujal-li tedy nalézací soud stanovisko, že tu byla obžaloba podle zákona potřebná — že nalézací soud stojí na tomto stanovisku, plyne z toho, že Amalie M-ová je ve výroku rozsudkovém označena jako hlava rodiny, t. j. jako osoba k podání soukromé obžaloby pro přestupek podle § 463 tr. zák. oprávněná —, posoudil věc, pokud jde o otázku, zde tu je obžaloba podle zákona potřebná, právně mylně.

Poněvadž rozsudek je podle toho v napadeném výroku stížen zmatkem podle § 281 čís. 9 c) tr. ř. mu stížností vytýkaným, bylo zmateční stížnosti vyhověti, rozsudek ve výroku odsuzujícím obžalovaného pro přestupek krádeže v rodině podle § 463 tr. zák. zrušiti, dále zrušiti jej v důsledku toho též ve výroku o trestu a obžalovaného vzhledem k tomu, že se ukázalo, že trestní řízení pro onen přestupek bylo proti němu zahájeno bez návrhu zákonně oprávněného obžalobce, z obžaloby pro tento přestupek vznesené podle § 259 čís. 1 tr. ř. zprostiti.

Čís. 4804.

Jde o krádež na věcech uzamčených ve smyslu § 174 II c) tr. zák., odcizil-li pachatel věci z kufru, který si odemkl klíčem, jež mu majitel kufru svěřil, avšak jen k opravě zámku.

Pojem »věci uzamčené«.

(Rozh. ze dne 10. října 1933, Zm II 43/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 2. února 1933, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 174-II c) a 176-II a) tr. zák.

Důvody:

Obžalovaný, jenž byl uznán vinným zločinem krádeže dvojnásobně za zločin kvalifikované, totiž podle §§ 174 II c) a 176 II a) tr. zák., namítá podle čís. 10 § 281 tr. ř., že na zločinnou kvalifikaci podle § 174 II. c) tr. zák. bylo uznáno neprávem, ano prý nelze pokládati za věc uzamčenou ve smyslu cit. zák. ustanovení, odcizí-li pachatel věci z kufru, který si odemkne klíčem, jež mu svěřila majitelka kufru, byť i jen k opravě zámku. Zmateční stížnost je na omylu. Je předeslati, že odpadnutí kvalifikace podle § 174 II. c) tr. zák. nemá sice vlivu na použitou sazbu trestní, poněvadž však soud při výměře trestu přihlíží k ní jako k okolnosti přitěžující, jsou tu podmínky pro uplatňování zmatku čís. 10.

Ve smyslu § 174 II c) tr. zák. jsou věci zavřené takové, jež jsou schválně opatřeny nějakou patrnou mechanickou překážkou zamezující neb aspoň ztěžující přístup k věci cizím nepovolaným osobám, zejména překážkou, kterou majitel sám umístil mezi věc a osoby cizí v úmyslu a k tomu cíli, by byla před nimi chráněna (rozh. čís. 34, 2328, 2388, 3342 sb. n. s.; 1061, 3358 víd. sb.). Kvalifikačním důvodem je tu větší energie zločinná, jevíci se ve svémocném odstranění takové překážky. Nezáleží na tom, je-li k jejímu odstranění potřebí většího či menšího napětí sil nebo tělesné námahy vůbec; stačí, že měl býti překážkou zejména podle úmyslu majitelova zamezen nebo ztížen přístup k věci osobám nepovolaným.

V souzeném případě zjistil soud — a jeho skutková zjištění zmateční stížnost po formální stránce nenapadá vůbec, že obžalovaný vylákal na Julii K-ové klíč pod záminkou, že jí opraví pokažený zámek u cestovního kufríku, a že si klíč odnesl domů, chtěje jím přezkoumati zámek, jež mu K-ová svěřila k opravě. Pak však využiv nepřítomnosti Julie K-ové, vetřel se do jejího bytu a odemknuv si půjčeným klíčem druhý zámek na kufru, odcizil z něho 500 Kč na hotovosti a 110 maď. pengö. Soud zjišťuje, věře úplně svědkyni K-ové, že kufrík byl zamknut na jeden zámek a to klíčem, jež měla K-ová uschovaný, a že obžalovaný obdržel druhý klíč jen za tím účelem, by mohl opravit a vyzkoušet druhý zámek, který si odnesl ke správě, — tedy nikoliv, by jím otvíral kufr. Z těchto zjištění vyplývá, že K-ová, zavřevši kufr na jeden zámek vlastním klíčem a uschovavši jej, opatřila kufr úmyslně překážkou, by zamezila nebo ztížila přístup k němu osobám nepovolaným, k nimž patřil zejména i obžalovaný a dále, že obžalovaný, otevřev kufr svémocně v nepřítomnosti K-ové, zdolal překážku, kterou majitelka úmyslně položila mezi pachatele a věc a to proti její vůli. Je lhostejno, že obžalovaný k tomu použil klíče, jež mu majitelka svěřila; rozhodné jest, že mu nebyl svěřen za tím účelem, by jím kufr otvíral, nýbrž za

účelem opravy pokaženého zámku, jež si odnesl domů. Pro něho byl kufr vzhledem ke druhému zámku věci zamčenou, i když měl klíč půjčený k opravě pokaženého zámku. Svémocným odstraněním překážky, jíž byl kufr opatřen schválně a za tím účelem, by zamezila nebo ztížila přístup ke kufru každému nepovolanému, tedy také obžalovanému, který neměl práva kufr otvírati, — projevil obžalovaný neoprávněně zvýšenou energii fysickou a byl právem uznán vinným krádeží na věcech zamčených. Se souzeným případem nelze srovnávati případ zmíněný ve zmateční stížnosti, v němž majitel místnosti svěřil klíč pachateli za tím účelem, by místnost vyčistil, a ji k tomu cíli otevřel, poněvadž v takovém případě nelze mluvit o svémocném otevření. Z rozhodnutí čis. 878/86, jež vyslovuje, že krádeží na věcech zamčených jest odcizení předmětů ze schránky uzamčené pachateli bez klíče do uschování dané, neplyne pro souzený případ, jak mylně dovozuje zmateční stížnost, — úsudkem z opaku, že nelze kvalifikovati podle § 174 II c) tr. zák. krádež z uzamčené schránky, když pachateli byl dán klíč do uschování, poněvadž tento závěr byl by logicky odůvodněn jen, kdyby byl dán obžalovanému do uschování uzamčený kufr s klíčem, což v souzeném případě zjištěno nebylo.

Čís. 4805.

Hajný požívá ochrany § 68 tr. zák. i při měření kusů dříví (stromků), při jichž odcizování pachatele přistihl.

(Rozh. ze dne 11. října 1933, Zm I 418/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 7. března 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupky podle §§ 312 a 460 tr. zák.

Z d ů v o d ů:

Po zákonu provádí stížnost zmatek čis. 9 a), nebo — domáhá-li se snad jen podřadění vyhrůžky pod § 312 tr. zák. na místě pod § 81 tr. zák. — zmatek čis. 10 jedinou námitkou, že nebylo služebního úkonu, který mohl býti zmařen, protože to, co hajný zamýšlel, totiž odměření stromků, které stěžovatel odcizoval, nemůže býti považováno za služební úkon po rozumu § 81 tr. zák. Než námitka podrobněji neprovedená neobstojí. Lesní zákon z 3. prosince 1852, čis. 250 ř. zák. zmocňuje sice hajné k zabavení věcí, při jejichž odcizování z lesů pachatele přistihnou (§§ 56, 58), avšak ukládá dále v § 73 lesním zřízencům povšechně zjištění způsobu a rozsahu způsobené škody, by na základě jejich údajů — potvrzených a po případě opravených lesními úředníky — mohly příslušné k tomu úřady spolehlivě určití výši náhrady, jíž jest původce škody podle § 72 povinen. A ve služební přísahu lesních hajných, jejíž slovní znění určeno přílohou k § 52 lesního zákona, je vsu-